

Sürecin temelini oluşturan ilkeleri hayata geçiren Vakfı anlatmadan tarih yarım kalır. İlkelerin ne zaman kim tarafından tesis edildiğini bilmiyoruz, Vakfın ilk yirmi yılının ufak çapta bir faaliyet olduğunu sanıyoruz. Bu konudaki tartışmalar devam etmekle beraber, Sürecin kurumlarının anlatıldığı dokümanların üzerindeki ismin eski dilde *insanlar* veya *köleler* gibi çoğul bir kelime olduğu hemen hemen kesin olduğu için yazıların tek bir kişiye değil, bir gruba ait olduğu iddiası artık daha çok kabul görüyor. Ayrıca üsluptaki değişimin de farklı insanları işaret ettiği söylenebilir.

Vakıf kuruluşunu müteakip bir yardımlaşma vakfı gibi çalışmaya başlamış. Etraftaki zenginlere o zamanlar *şerket* denen üretim organizasyonlarını miras olarak vakfa bırakmalarını tavsiye etmiş. Zenginlerin başta bunu pek ciddiye almadığını biliyoruz. Zenginlerin çocuklarına bütün süreçdaşların çocuklarına sunulan imkanların yetmediğini görmek zor değil. *Onlar* diyor Tavvarih kitabı, *yardım yapmayı ve her zaman yardım yapabilmeyi tercih ettiler. Fukaraya yardım etme hakkı kibirlerini zorluyordu.*

Tavvarih ilk yüzyılın anlatıldığı bir derleme. *Ebbadula* adına yazılmış metinler kadar sonraki devirlere ait anekdotlar da bu beş milyon kelimelik derlemenin parçası.

Vakıf yirminci yılına yaklaşırken o zamanın büyük zenginlerinden biri, adının Maahmot gibi okunduğunu sanıyoruz, gelirini Vakfa bağışlayacağını açıklamış. Tavvarih bunun bir dönüm noktası olduğunu, Sürecin ilkelerinin herkes tarafından öğrenildiğini ve bu adımla beraber aşağı tabakalardan pek çok insanın Vakfa üye olmak için başvurduğunu anlatıyor.

Vakıf üyelerinden tek bir şey bekliyordu: Tüm *şerket* ve ihtiyaç fazlası mülkün *mirası* Vakfa kalacaktı ve buna mukabil çocuklarının herkes için sağlanan refahtan faydalanması mümkün olacaktı. İlk aylarda *herkes için sağlanan refah* pek yüksek olmadığı için orta sınıf insanların bile buna burun kıvrıldığı söyleniyor. Ancak Maahmot'un bağışından sonra üyelerin gıda ve barınak ihtiyaçlarının Vakıf tarafından karşılanmaya başladığı, çok geniş kitlelere yayılmasının bu sayede gerçekleştiği söyleniyor.

Yirmibeşinci yıla geldiğinde Vakıf bir milyondan fazla üyeye sahipti, yedi erkin yönetim kademeleri oluşturulmuştu. Vakıf seçimlerde de o zamana kadar denenmemiş bir usul uyguladı. O zamana kadar insanlar iki veya daha fazla aday arasından hangisini beğeniyorsa, ona oy veriyor ve yönetime getiriyordu. Vakıf ise erklerin yönetimi için her yıl bir oylama yapıyor, üyeler yöneticilere *tamam* veya *devam* diyordu. Tamam denenler görevlerinden ayrılıyor, yerlerine bariz kriterlere göre belirlenmiş yenileri geliyordu. *Devam* denenlerse ya daha üst göreve devam ediyor ya da yerlerini koruyordu.

Bu sayede Vakıf, yönetiminde büyük çatlaklar oluşmadan bir milyon kişiyi yönetmeyi başarabildi. Eğer partileşme olsaydı, Vakfın o zamandan dağılması kaçınılmaz görülüyor. Bir milyon kişinin Vakıf çatısı altında irili ufaklı yüzondört cemiyete bölündüğü, o zamanlar yeni başlayan kültür erki ödeneklerinin cemiyetlere yapılmasıyla farklı düşünen ve yaşayan insanların bile aynı Vakfa mensup olabildikleri anlatılıyor. Bugün başka şekli düşünülmesine de bunlar o zamana kadar istisnai özelliklermiş.

Bugün Sürecin mukabili olarak gördüğümüz, ancak sınıfların miras yoluyla devamını esas alan bir oluşum daha varmış: *Dövlet* veya *Duylet*. Dövletin yönetiminin de seçimle işbaşına geldiği ve bunun

için yalan söylemenin normal olduğu anlatılıyor Tevvarih'te. *Dövmotratti* denen bir sistemin en üstün sistem olduğu kabul edilirmiş, ama bu sistemin yalanı teşvik ettiği ve insanları araştırmadıkları ve bilmedikleri konularda taraf olmaya zorladığı ve böldüğü anlatılıyor. Dilbilimciler *döv* kökünün *güçlünün yönetimi* demek olduğunu düşünüyor.

Bir safhadan sonra Dövmotratti için bir tehdit olduğuna karar vermiş olmalı.

Bir gecede tüm Vakıf malları gasp edildi, yöneticiler hapsedildi ve üyeler toplandı diye anlatıyor Tevvarih. *O gece Sürecin kalplerde kurulduğu geceydi, çünkü Dövmotratti onu kendine rakip gördüğü anlaşılmıştı ve Ebbadula'nın dediği gibi Sürecin tek meşruiyet zemini artık kalplerdi* diye devam ediyor.

Tevvarih'in *sekiz çetin yıl* dediği bir dönem başladı. Sürecin yedi erkinin hapisteki yöneticileri görevden alındı, yerlerine geçecekler belli olduğu için dışarıda yeni bir yapılanma kuruldu ve o zamana kadar en pasif erk olan savunma erki Vakfa savaş açan Dövmotratti yöneticilerini kaçırmaya ve hapsedmeye başladı. Vakfın tüm üyeleri ve onlara yardım edenler bulundukları yerlerde gösteriler yaptı. Medya erki propaganda ve iletişimi yönetti. Önceki yapılanmasını insanlara yardım üzerine kuran Vakıf, bu dönemde Dövmotratti'nin tam bir karşılığı haline dönüştü. Dövmotratti içinde yer bulmak için bir parti de kurulduğu ve seçimlere girildiği anlaşıyor.

Sekiz yılın sonunda Dövmotratti çok büyük bir mali krizle karşılaştı çünkü nüfusun üçte birine ulaşmış Vakıf üyeleri Dövmotratti'ye vergi vermeyi kesti ve seçimlerde Vakfın desteklediği parti kazandı. *Toplum Sözleşmesi* Süreci Dövmotratti'nin yerine geçirecek şekilde yenilendi ve Dövmotratti'nin tüm birimleri Sürecin ilkeleri doğrultusunda yeniden yapılandırıldı.

Şirketlerin miras yoluyla temlik sona erdi, medeni hukuk ve kültür işleri cemiyetlere terk edildi ve insanlar kurallarına göre yaşamak istedikleri cemiyetin mensubu oldu. Denetim erki herkese bir konuda denetleme yetkisi verdi, kanunların her şart altında uygulanması ve üç defa uygulanmayan kanunun kadük kalması ilkesi getirildi. Bütün insanların gıda, barınma, eğitim, sağlık hizmetleri karşılanmaya başladı, Sürecin gelirinin bir kısmı ekonomideki gelişmeyi tetiklemek için kredi ve hibe olarak verilmeye başlandı.

Tevvarih'in Ugo isimli bir yazardan alıntılandığı gibi *zamanı gelmiş bir fikri durduracak kuvvet yoktu* ve anlaşıldığı kadarıyla Sürecin zamanı gelmişti. Süreç buradan komşu ülkelere yayıldı. Kimi ülkeler kendi Süreçlerini kurmayı tercih etti, kimisi Büyük Sürece katılmayı kabul etti. Sonraki elli yıl içinde dünya tek bir Sürecin denetimine girdi ve dünyanın ekonomik mirası, tüm insanlar için harcanmaya başladı. Bu o zamana kadar sayısız savaşa sebep olmuş bir rüyaydı. Gerçekleşmesinin mümkün olduğuna kimse inanmıyordu.

Bugün Süreç oniki milyar insanın yedi milyon ayrı cemiyette örgütlendiği, bu cemiyetlerin kimisinin ateist, kimisinin Budist, kimisinin Wicca kurallarına göre düzenlendiği, genelinin oniki yaşından sonra günün yarısında istediği konuda eğitim alıp, yarısında çalıştığı, (önceden insanlar çalışmak için garip bir unvan olan *mezzon* olmayı bekliyor, çalışmaya başladıktan sonra öğrenmeyi bırakıyordu) hepsinin temel ihtiyaçlarının karşılandığı bir dünya.

Üretim organizasyonlarında mirasın ilga edilmesiyle insanlar her ne olursa olsun kar etme dürtüsünden de uzaklaştı. Artık daha az karla yaşayan işletmeler, daha az çöp, daha az kirlilik üretiyor. Enerjiyi büyük ölçüde atmosfer ötesi panellerden ve nükleer tesislerden edinmeye başladık. Ay, Mars ve Venüs kolonileri de tuhaf kurallı cemiyetleriyle Sürecin bir parçası...

Tevvarih'e her yıl yüzbin kelime ekliyoruz, Tevvarih yazılmaya devam ediyor.